

Jumala seaduse vasto ei tahtnud tõrkuda. Mõs sa siis nüüd lapse surma pärast ullaad, seda Jumal on võtnud? Olleksid siinä piisse-warda oma majja peale panud, siis ei ollets siino majja mitte põllemata läinud; agga siina ei tahtnud piisse-wardaga egga rõuge pañemijega Jumala vasto panna! — Vetti olli wahé peal äraläinud ja tulli nüüd kahwatand näoga nuttes tagasi ja ütles: „Kristina elab — agga Tooms on surnud!“ — Kõik töttasid nüüd lapse juhatamise peale luggu waatama. Ei ühegi silm jänud kuiwaks sedda waadates, mis siin olli. Kopli tagga pahus leppitkus olli üks leena rohopaik, seal lammas Tooms selliti, juuksed, silmnäggo ja riided werrised; otse-essiise aawa seejäi imitses werd välja. Tema paremt käsi olli ühe padjake se, vahem kässi nattuke maad allas pool vadia peal, ja mõlemade kätte wahel maggas weise Kristina tahulikult, ilma wiggata. — Katki läinud kruus põhi seisis fulma weega lapsokese kõrvas. Seie olli Tooms lapse koplist toonud, kui tulluse kopli jõudis; siim püüdis ta veel last oma kehaga varjada. — Emä langeb rõemo-elliga lapse kõrvva põlvili, Jooni seisnes kui wersta saamas ja ei usaldanud liggemale minna. Tohter Jenner ütles valio sõnaga: „Jooni! siin ollete teie töveste oma ruumalusega Jumala walltsuse sisse puutunud ja tema pühja käss oasto eksiinud. Minu käes on lättemaafmine ja tassumine, mina tahab kätte maasta, ütleb Issand.“ Nüüd tundis Jooni ahastusega et mõrthuka süddame tuñistus paljo libbedam

en kui turwaslus lapse surma ülle. Kui tohter temä süddame-wallo ja kahhetsemist näggi, ütles ta tassase ealega: „Toomsil on veel elo sees, muidu ei imitses werri aawast välja. Tema kehal on eloõhk sees, ja nifaua kui aadri soen tuikab ja ingamine lehvitatub, nifaua ei tohi arst lootust lautada. Nõnda löneledes puhasas tema Toomsi aawad, pañi neid finni, ja käskis aiget mõisa tva, kus tedda fortaliste rawitseti. Kui Tooms mõne päwa pärast otsego rassfest ünest ärkas ja märkama akas, seal nähti sedda länet, et tema meelesmõistus selges elli läinud. Jooni löök tema pähe, rohke werre jooksimine ja suur ehmatust tulle fahjo ülle ollid tema mõtted õigele teele saatnud. Kui Jooni ühel päeval aige jute andeks palluma tulli, siis ütles tohter Jenner: „Jooni! õrge mõttelge mitte, et se assi teie lõõmisse läbbi sundis; Jumala arm pütab kõik nõnda seada: et inimese turjusest hääd peab tööstina.“ — Siis ütles tohter kõide vasto, kes Jooni jo Toomsi leppimise jures ollid: „Reed willetsused, mis teie wiumsel ajjal ühes foos ollete kannatanud, en tühjaks arivata se häädusse vasto, mis nende läbbi on sundinud. Ma mõistan mis teie olfamine tähendab, aus praua! Ugga ka teie ei ole tühjalt välja läinud. Tuletagi meeles, et teil nüüd laks hääd wagga lapsed sin maa peal rõetnüs clawad ja üks ingel taevas on. Üks wägga suit, lõige tullewa sugugute käss sootewi uus assi on ülesleitud, Tooms on oma mõistuse, Vetti oma wañemad kätte saanud, ja Jooni pâ on jälle fortaliste seatus, ehet lül tulli ja välk tarvis oli enne kui se